

sker drab, hvis nu der igen sker voldelige overfald, hvad vil regeringens reaktion så være?

Jeg synes, man lader stå til, og der bør statsministeren som hovedansvarlig for regeringen have et initiativ.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 78

2) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvor meget stiger huslejen hos typiske danske familier som følge af befolkningens nej til euroen?«

Skriftlig begrundelse

Statsministeren hævdede i april, at huslejen vil stige hos mange danske familier, hvis danskerne stemte nej til euroen. Danskerne stemte som bekendt et klart nej, og siden er den langfristede rente rent faktisk faldet – også i forhold til den langfristede i Tyskland. Rentespændet er derved indsnævret.

Selv om renten imidlertid var steget, påvirker det selvfølgelig ikke huslejen hos typiske danskere, idet 19 ud af 20 danskere har optaget deres boliglån som traditionelle fastforrentede lån.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren hævdede i april, ganske kort tid efter at folkeafstemningen om euroen var udskrevet til den 28. september, at huslejen ville stige hos mange danske familier, hvis danskerne stemte nej til euroen.

Nu stemte vi jo rent faktisk nej den 28. september, der var et flertal, der stemte nej den 28. september, og gudskelov for det, og siden er den langfristede rente rent faktisk faldet også i forhold til den langfristede i Tyskland, og rentespændet er derved indsnævret.

Derfor synes jeg, det er naturligt at stille statsministeren det spørgsmål, hvordan han nåede frem til tilbage i april, at med et nej ville huslejerne, terminsydelserne for ganske almindelige familier her i Danmark stige.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det er jo velkendt stof. Det er sådan, at de fleste, der har med den slags vurderinger at gøre, er enige i, at renten i Danmark vil være højere

udenfor end indenfor, og det vil naturligvis også påvirke huslejerne.

Hr. Kristian Thulesen Dahl kan i øvrigt finde dokumentationen i besvarelserne af spørgsmål S 2824, S 2894, S 2895, S 2898, S 2899, S 2900 og S 2902 samt i spørgsmålene 156, 199 og 204 til lovforslag nr. L 288 om dansk deltagelse i euroen.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren svarer ikke på mit spørgsmål.

Altså jeg ved udmærket godt, at der ligger et hav af spørgsmål fra perioden fra folkeafstemningen blev udskrevet og så til den 28. september, da vi stemte, og fra dengang, vi behandlede lovforslaget herinde i Folketinget. Det er ikke det, jeg spørger statsministeren om.

Jeg spørger: Hvad er der sket siden den 28. september i forhold til det, statsministeren sagde ville ske efter et nej den 28. september? Det må da være muligt for statsministeren at forholde sig til sine egne udtalelser; det er da det mindste, man kan kræve.

Jeg vil så spørge: Vil statsministeren drage i tvivl, at han selv hævdede tilbage i april, at hvis vi stemte nej, så ville terminsydelserne stige drastisk? Vil statsministeren nu hævde, at det har han aldrig sagt? Er det det, vi skal tage som udgangspunkt?

Hvis man siger, at huslejerne stiger som følge af et nej, så må man vel her bagefter, hvor det blev et nej, kunne påvise, hvor huslejerne er steget. Sagen er jo, at for 94 pct. af boligejerne betyder det ikke det store overhovedet, fordi de har fastforrentede lån, men for dem, der går ud og nyoptager, er det vel interessant at vide, at rentespændet mellem Danmark og Tyskland er indsnævret efter nej den 28. september, og det peger vel i den stik modsatte retning af det, statsministeren hævdede ville ske.

Derfor er det da naturligt at spørge statsministeren: Hvad er så det, der nu gør, at statsministeren må erkende, at han har taget fejl tilbage i april måned?

Så kan man komme med en masse teoretiske udredninger, det kan man forsøge på, men lad os nu holde os til det helt konkrete, nemlig hvad der rent faktisk er sket siden den 28. september.

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen jeg undrer mig også og synes, det er et godt spørgsmål. For statsministeren sagde jo rent faktisk fra Folketingets talerstol i april må-